17 въпрос. Работа, мощност и топлинно действие на електричния ток. Закон на Джаул-Ленц. Закон на Ом за цялата верига.

Да разгледаме еднороден проводник, в краищата на който е приложено напрежение U. Нека за безкрайно малък интервал от време dt през напречното сечение на проводника преминава безкрайно малък заряд dq. От определението за големина на електричния ток - $I = \frac{dq}{dt}$ следва, че dq = Idt, където I е големината на тока през проводника. Тогава работата на електричните сили (на електричния ток) е

$$dA = Udq = UIdt$$

Ако проводника има съпротивление R, то

$$dA = Udq = UIdt = I^2Rdt = \frac{U^2}{R}dt$$

Тук сме използвали, че dq = Idt и $I = \frac{U}{R}$.

Ако токът е постоянен

$$A = Uq = UIt = I^2Rt = \frac{U^2}{R}t$$

За мощността на електричните сили (електричния ток) получаваме

$$P = \frac{dA}{dt} = \frac{UIdt}{dt} = IU = I^2R = \frac{U^2}{R}$$

Тук отново сме използвали закона на Ом за част от електричната верига –

$$I = \frac{U}{R}$$

Ако проводникът не се движи, то съгласно закона за запазване на енергията цялата работа ще се изразходва за нагряването му, т.е.

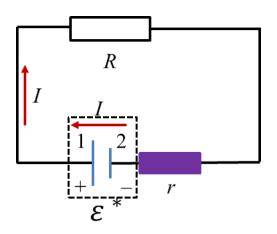
$$dQ = dA = IUdt = I^2Rdt = \frac{U^2}{R}dt$$

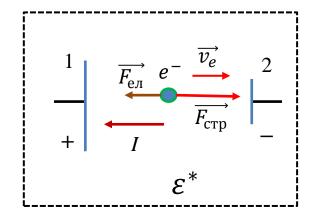
Този израз се нарича *закон на Джаул-Ленц* за топлинното действие на електричния ток, съгласно който, ако в неподвижен проводник протича електричен ток, проводника се нагрява.

За постоянен ток

$$Q = A = IUt = I^2Rt = \frac{U^2}{R}t$$

Вече казахме, че ако в метален проводник се създаде електрично поле, то по него протича електричен ток – насочено движение на електроните на проводимост. Това насочено движение ще доведе до изравняване на потенциалите в краищата на проводника и прекратяване на тока. Следователно за да поддържаме електричния ток произволно дълго време е необходимо проводника да бъде част от електрична верига, в която е включен източник на електрична енергия, който поддържа постоянна потенциалната разлика в краищата на проводника. Такива източници се наричат източници на електродвижещо напрежение (ЕДН). Пример за източник на ЕДН е батерията. При включване на батерия към електрична верига, през веригата протича постоянен ток, вследствие на поддържаната постоянна потенциална разлика полюсите на батерията.

Посоката на тока през веригата, т.е. в участъка 1R2, е от положителния полюс (полюса с по-висок потенциал) към отрицателния полюс на батерията. Вътре в батерията, т.е. в участъка 12, посоката на тока е от отрицателния към положителния полюс. Но носителите на тока в металите са електроните на проводимост. Следователно те се движат от положителния към отрицателния полюс. Това движение не може да става под действие на електричните сили – те действат на електроните в обратната посока. Следователно вътре в батерията върху носителите на заряда (свободните електрони) действат други сили $\vec{F}_{\rm стр}$, наречени *странични сили*. В батерията тези сили имат химичен характер, т.е. батерията преобразува химична енергия в електрична.

Източниците на ЕДН се характеризират с тяхното електродвижещо напрежение \mathcal{E}^* и вътрешно съпротивление r. Вътрешното съпротивление r на източниците на ЕДН е тяхното собствено електрично съпротивление. Електродвижещото напрежение (ЕДН) характеризира енергията, с която източника снабдява носителите на заряд в проводника. ЕДН се определя чрез израза

$$\varepsilon^* = \frac{A_{\text{crp}}}{q}$$

където $A_{\text{стр}}$ е работата на страничните сили, извършвана вътре в източника на ЕДН при пренасяне на единица пробен положителен заряд q. В системата СИ единицата за ЕДН е волт [V].

Да разгледаме верига с включен източник на ЕДН. Нека намерим израз за големината на тока I във веригата.

За определено време t през веригата ще протече заряд q = It. При това източника на ЕДН извършва работа

$$A_{\rm crp} = \mathcal{E}^* q = \mathcal{E}^* I t$$

Съгласно закона за запазване на енергията тази работа се превръща в топлина Q, която се отделя на във външния за източника на ЕДН консуматор със съпротивление R и вътрешното му съпротивление r, т.е. $A_{\rm crp}=Q$.

От закона на Джаул-Ленц имаме

$$Q = I^2Rt + I^2rt = I^2t(R+r)$$

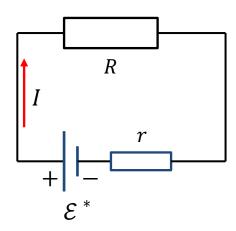
Следователно

$$\mathcal{E}^*It = I^2t(R+r)$$
 или $\mathcal{E}^* = I(R+r)$

От тук за големината на тока във веригата получаваме

$$I = \frac{\mathcal{E}^*}{R + r}$$

Този израз се нарича закон на Ом за цялата верига.

Пример 1: Как ще се промени отделеното количество топлина в проводник, ако големината на тока през проводника се увеличи 2 пъти при същото напрежение?

Дадено:
$$I_2=2I_1$$
 $\frac{Q_2}{Q_1}=?$ Решение: $Q_1=UI_1t=I_1{}^2Rt$ $Q_2=UI_2t=I_2{}^2Rt$ $\frac{Q_2}{Q_1}=\frac{I_1^2Rt}{I_2^2Rt}=\frac{I_1^2Rt}{4I_1^2Rt}=4$ $Q_2=4Q_1$

Пример 2: Към източник на ЕДН с големина 4,5 V и вътрешно съпротивление 1,5 Ω е включен резистор със съпротивление 21 Ω . На колко е равна големината на тока във веригата?

Дадено: $\mathcal{E}^*=4,5~\mathrm{V}$, $r=1,5~\Omega$, $R=21~\Omega$ I=?

Решение:

$$I = \frac{\mathcal{E}^*}{R+r} = \frac{4.5}{21+1.5} = 0.2 \text{ A}$$

